

De Pue, E., Strykers, P. en Vanden Bilcke, C., Milieuzakboekje 1986, Kluwer rechtswetenschappen, Antwerpen, 1986, 378 p.

Als voortzetting van het in 1981 uitgegeven *Praktisch Handboek Milieurecht* is nu bij Kluwer onlangs het *Milieuzakboekje 1986* verschenen. Het boekje behelst vooreerst een inventaris van het zeer omvangrijke arsenaal van internationale verdragen, Europese richtlijnen, wetten, decreten en hun uitvoeringsbesluiten, geldend binnen het Vlaamse Gewest. Het ruimtelijke ordeningsrecht, de wetgeving met betrekking tot de verschillende vormen van milieuhinder en het milieubeschermingsrecht worden op een praktisch-informatieve wijze beschreven en steeds voorzien van een duidelijke en kritische commentaar.

Hiernaast biedt het zakboekje vooral de milieugroeperingen en de geïnteresseerde burgers enig inzicht in het aansprakelijkheidsrecht betreffende het leefmilieu en worden de verschillende mogelijkheden besproken om preventief op te treden tegen de milieuverstoring en om schadevergoeding of maatregelen tegen de verontreinigende toestand te bekomen via administratieve weg, burgerlijke rechtbank of strafrechter.

De gedetailleerde inhoudstafel en de overzichtelijke procedureschema's en bijlagen zorgen voor een gemakkelijk opzoeken van concrete gegevens en voor een zeer toegankelijke informatie.

Deze publikatie valt zeker aan te bevelen aan ieder die met milieurecht te maken krijgt. Kluwer biedt ook de mogelijkheid op een abonnement op dit milieuzakboekje: het is namelijk de bedoeling elk jaar een bijgewerkte uitgave op de markt te brengen.

Eric Doms

Haffmans, Ch., Terbeschikking gesteld. Geschiedenis, oplegging en executie van een strarechtelijke maatregel, Arnhem, Gouda Quint, 1984, 77 p.

In 1984 verscheen het tweede boekje in de reeks 'Procescahiers' over de in Nederland veel besproken terbeschikkingstelling van de regering (TBR). In België wordt dit begrip gebruikt voor de terbeschikkingstelling van minderjarigen (art. 39 en 40 van de Jeugdbeschermingswet); voor de landlopers en bedelaars (Wet 27 november 1891) en voor de terbeschikkingstelling van recidivisten en gewontemisdadigers (art. 22-26, W. 1 juli 1964). Nochtans lijkt het toepassingsgebied van de TBR in Nederland vergelijkbaar met dat van de internering van de krankzinnigen en abnormalen in België.

In een eerste hoofdstuk bespreekt Haffmans het ontstaan van de TBR. Vóór de Wet van 1928, die de TBR in Nederland invoerde, kon de rechter een geesteszieke die een strafbaar feit beging 'dat hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner geestesvermogens niet kan worden toegerekend', alleen vrijspreken (art. 37, 1 Sr.). Vaak interpreteerde men daarom de 'toerekenbaarheid' zeer ruim, waarbij een hoge gevangenisstraf werd opgelegd, als bevei-